



Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Кзз 238/2016
22.03.2016. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Драгише Ђорђевића, председника већа, Зорана Таталовића, Радмиле Драгичевић Дичић, Маје Ковачевић Томић и Соње Павловић, чланова већа, са саветником Врховног касационог суда Драганом Вуксановић, као записничарем, у кривичном предмету окр. К.М., због кривичног дела неовлашћена производња и стављање у промет опојних дрога из члана 246. став 1. Кривичног законика, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног, адв. Н.К., поднетом против правноснажних пресуда Вишег суда у Новом Саду К 98/13 од 15.09.2015. године и Апелационог суда у Новом Саду Кж1 1356/15 од 03.12.2015. године, у седници већа одржаној 22.03.2016. године, већином гласова је донео

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ као неоснован захтев за заштиту законитости браниоца окр. К.М., поднет против правноснажних пресуда Вишег суда у Новом Саду К 98/13 од 15.09.2015. године и Апелационог суда у Новом Саду Кж1 1356/15 од 03.12.2015. године.

Образложење

Пресудом Вишег суда у Новом Саду К 98/13 од 15.09.2015. године окр. М.К. оглашен је кривим због кривичног дела неовлашћена производња и стављање у промет опојних дрога из члана 246. став 1. КЗ и осуђен на казну затвора у трајању од три године.

Одлучујући о жалбама Вишег јавног тужиоца у Новом Саду и браниоца окривљеног, Апелациони суд у Новом Саду је пресудом Кж1 1356/15 од 03.12.2015. године одбио жалбе као неосноване и потврдио првостепену пресуду.

Против наведених првостепенних пресуда бранилац окривљеног адв. Н.К. поднео је захтев за заштиту законитости због битних повреда одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 1. и 438. став 1. тачка 9. ЗКП и повреде закона из члана 439. тачка 1. до 3. ЗКП, са предлогом да Врховни

касациони суд обе пресуде укине и предмет врати првостепеном суду на поновно суђење или да исте преиначи и окривљеног ослободи од оптужбе.

Након што је примерак захтева за заштиту законитости, у смислу члана 488. став 1. ЗКП, доставио Републичком јавном тужиоцу, Врховни касациони суд је одржао седницу већа о којој, у смислу члана 488. став 2. ЗКП, није обавестио јавног тужиоца и браниоца, јер веће није нашло да би њихово присуство седници било од значаја за доношење одлуке.

На седници већа Врховни касациони суд је размотрио списе предмета са пресудама против којих је захтев за заштиту законитости поднет, па је по оцени навода у захтеву, нашао:

Захтев за заштиту законитости браниоца окр. К.М. је неоснован.

Бранилац окривљеног у захтеву наводи да су побијане пресуде засноване на доказима на којима се не могу заснивати – записник о претресању стана и потврде о одузетим предметима од 17.09.2010. године.

По налажењу Врховног касационог суда, неосновано бранилац у поднетом захтеву указује на постојање битне повреде одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 1. ЗКП. На исту повреду закона одбрана је указивала и у жалби изјављеној против првостепене пресуде, а другостепени суд је нашао да су ти жалбени наводи неосновани и о томе у пресуди на страни 2 у последњем ставу и у првом и другом ставу на трећој страни дао разлоге, које Врховни касациони суд прихвата и, у смислу одредбе члана 491. став 2. ЗКП, на те разлоге упућује.

Бранилац окривљеног у захтеву указује и на повреду закона у смислу члана 439. тачка 1. и 2. ЗКП, јер се у радњама окривљеног нису стекли сви битни елементи бића кривичног дела из члана 246. став 1. КЗ, а наиме, да је окривљени неовлашћено производио супстанце које су проглашене за опојну дрогу, па је суд, оглашавајући га кривим за предметно кривично дело, применио закон који се не може применити.

Изнете наводе захтева Врховни касациони суд оцењује неоснованим, јер се под производњом опојних дрога у смислу члана 246. став 1. КЗ подразумева свака активност извршиоца овог дела којом се из одређеног материјала може добити супстанца која има својство опојне дроге. У чему ће се та активност састојати зависи од природе материје која се прерађује и од које се добија супстанца која има својство опојне дроге.

У конкретном случају, окривљени је изреком првостепене пресуде оглашен кривим да је одсекао једну одраслу биљку *cannabis sativa*, коју је однео у кућу на таван и исту обесио да се осуши, а сама природа ове материје пружа могућност да се одабирањем, сушењем и резањем може добити материја која има својство опојне дроге. Управо те радње је предузео оптужени и добио материјал за који је несумњиво утврђено да има својство опојне дроге, па се због тога, у конкретном случају његове радње и имају сматрати производњом опојне дроге у

смислу члана 246. став 1. КЗ. Стога неосновано бранилац у поднетом захтеву указује на повреду закона из члана 439. тачка 1. и 2. ЗКП.

Неосновано бранилац у захтеву указује и да је побијаним пресудама прекорачена оптужба и тиме учињена битна повреда одредаба кривичног поступка из члана 438. став 1. тачка 9. ЗКП, јер је суд само иницијативно у чињенични опис дела у изреци пресуде унео субјективни однос окривљеног према кривичном делу иако то није садржано у оптужници.

Ово, из разлога што се предметно кривично дело по закону може извршити само са директним умишљајем, а што и произилази из навода оптужнице, па опис кривице у изреци пресуде, уз навођење степена урачунљивости представља само прецизирање чињеничног описа радње извршења и његово усклађивање са утврђеним чињеничним стањем, а не прекорачење оптужбе.

Осталим наводима захтева бранилац окривљеног указује на недостатке у чињеничном утврђењу, што, сходно одредби члана 485. став 4. ЗКП не представља законом дозвољен разлог за подношење захтева за заштиту законитости, као ни повреда одредбе члана 447. ЗКП, коју бранилац такође наводи као разлог подношења овог захтева.

Из изнетих разлога, Врховни касациони суд је, захтев за заштиту законитости браниоца окр. К.М. оценио неоснованим и на основу одредбе члана 491.ЗКП, одлучио као у изреци ове пресуде.

Записничар-саветник
Драгана Вуксановић,с.р.

Председник већа-судија
Драгиша Ђорђевић,с.р.